

Dokumenty potrzebne do zawarcia małżeństwa

Poniżej przedstawiamy kolejny artykuł o. Arkadiusza Czai związany z tematyką rodziny. Tym razem słów kilka o dokumentach, które są potrzebne do zawarcia małżeństwa.

Narzeczeni są zobowiązani w związku z planowanym zawarciem małżeństwa dostarczyć duszpasterzowi następujące dokumenty:

Dokument tożsamości – dowód osobisty; można przedstawić inny dokument ze zdjęciem i danymi personalnymi.

Metryka chrztu – jest ona konieczna do stwierdzenia fak-

tu przyjęcia chrztu świętego oraz wskazuje na stan wolny osoby przedstawiającej dokument. Fakt przyjęcia chrztu potwierdza każda metryka niezależnie od czasu jej wystawienia, oczywiście gdy nie ma uzasadnionych wątpliwości, co do jej autentyczności. Ważne jest, aby poświadczala również aktualny stan kanoniczny osoby, dlatego nie powinna być wydana wcześniej niż sześć miesięcy, do momentu przedstawienia duszpasterzowi. Gdy chrzest był udzielony w parafii, w której odbywa się badanie przedślubne, proboszcz nie może żądać od narzeczonych metryki, ponieważ jego obowiązkiem jest sprawdzenie w zbiorach dokumen-

tów parafialnych czy akt chrztu został sporządzony oraz czy nie ma żadnych adnotacji, które by uniemożliwiały zawarcie małżeństwa. Metryka chrztu powinna zawierać wszystkie informacje, jakie znajdują się w akcie księgi chrztu; należy na niej umieścić także adnotację, że jest ona wystawiona do zawarcia małżeństwa. Jeżeli narzeczeni mimo starań nie mogą przedstawić metryki chrztu, wtedy wystarczającym dowodem jest zeznanie przynajmniej jednego świadka naocznego i wiarygodnego bądź przysięga samej osoby zainteresowanej, gdy przyjmowała chrzest po siódmym roku życia. Jeśli dalej istnieje uzasadniona wątpliwość, co do chrztu lub stanu wolnego, należy odnieść się do ordynariusza miejsca.

Świadectwo ukończenia katechizacji na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej – po ukończeniu katechizacji szkolnej młodzież otrzymuje odrębne świadectwo z oceną. Umieszcza się ją zazwyczaj także na świadectwie szkolnym.

Świadectwo ukończenia katechizacji przedmałżeńskiej – drugim etapem przygotowania do życia w małżeństwie i rodzinie jest katecheza przedmałżeńska. Przekazuje się młodzieży podstawowe informacje dotyczące małżeństwa

i rodziny oraz kształtuje się w niej chrześcijański pogląd na te tematy, a także formuje się ją do otwarcia na łaskę Bożą w sakramentach świętych. Po jej ukończeniu otrzymuje się zaświadczenie w celu przedstawienia go proboszczowi przeprowadzającemu badanie kanoniczno-duszpasterskie, które jest dołączone do akt.

Zaświadczenie z konsultacji w Poradni Życia Rodzinnego – narzeczeni są zobowiązani pójść na konsultacje do Parafialnej Poradni Życia Rodzinnego. Gdy w parafii, w której odbywają się badania przedślubne nie ma Poradni, proboszcz jest zobowiązany

Państwo młodzi po ślubie.

wiązany wskazać adres innej, do której młodzi powinni się udać.

Potwierdzenie wygłoszenia zapowiedzi przedślubnych – gdy narzeczeni nie są z parafii, w której odbywa się badanie przedślubne proboszcz wystawia dokument z prośbą o wygłoszenie zapowiedzi

w parafii zamieszkania narzeczonych. Dokument ten narzeczeni zanoszą do swojego proboszcza. Po wygłoszeniu zapowiedzi narzeczeni

otrzymują dokument stwierdzający brak przeszkód do zawarcia małżeństwa bądź o ich istnieniu. Zaświadczenie to należy dostarczyć do proboszcza miejsca badań kanoniczno-duszpasterskich.

Pisemne potwierdzenie faktu przystąpienia do spowiedzi świętej – istotnym elementem przygotowania do sakramentu małżeństwa jest spowiedź święta, któ-

ra pozwala w pełni uczestniczyć w łasce sakramentalnej. Dla informacji duszpasterza wymagane jest pisemne potwierdzenie jej odbycia przez młodych. Upewnia to duszpasterza, że narzeczeni dojrzałe podchodzą do swych obowiązków chrześcijańskich.

Szczęśliwa rodzina

z narzeczonymi, duszpasterz powinien poinformować ich o obowiązku dostarczenia z USC zaświadczenia stwierdzającego brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa na podstawie prawa państwowego. Duszpasterz ma obowiązek poinformowania ich o treści przepisów prawa polskiego, dotyczących zawarcia związku i jego następstw. Dokonuje się to poprzez zapozna-

Zaświadczenie stwierdzające brak okoliczności wyłączających zawarcie małżeństwa z USC

– zaświadczenie z Urzędu Stanu Cywilnego dostarcza się duszpasterzowi, gdy narzeczeni pragną, aby ceremonia zawarcia małżeństwa w kościele wywarła także skutki cywilne. W czasie pierwszego spotkania

nie narzeczonych z konkretnymi normami z prawa Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, które wyznaczają zasady w tej kwestii. Zaświadczenie jest ważne przez trzy miesiące od momentu wystawienia w urzędzie (narzeczeni otrzymują trzy egzemplarze dokumentu). Data ostatniego dnia ważności jest umieszczona na dokumencie. Narzeczeni powinni w wyznaczonym okresie zawrzeć małżeństwo.

Autentyczny dokument o śmierci współmałżonka (kościelny bądź świecki) – wymagany jest wtedy, gdy małżeństwo chce zawrzeć wdowa lub wdowiec. Kiedy śmierci współmałżonka nie można udowodnić na podstawie autentycznego dokumentu np. w przypadku zaginięcia, należy wnieść prośbę do biskupa diecezjalnego w celu uzyskania orzeczenia o domniemanej śmierci. Orzeczenie – dekret wdowieństwa – wydaje się na podstawie przeprowadzonego dochodzenia, po uzyskaniu pewności moralnej co do śmierci współmałżonka.

Wyrok sądu stwierdzający nieważność małżeństwa – gdy osoba posiada prawomocny wyrok sądu kościelnego – dwa jednakowe wyroki sądu kościelnego różnych instancji orzekające nieważność małżeństwa – musi przedstawić dokument sądowy proboszczowi; adnotacja o prawomocnym wyroku sądu powinna znajdować się również w księdze chrztu, w księdze małżeńskiej, a także na dokumencie – metryce chrztu.

Dyspensa papieska od małżeństwa niedopełnionego – gdy małżeństwo nie było dopełnione aktem współżycia małżeńskiego, a strony otrzymały dyspensę papieską – reskrypt, powinny ją przedstawić proboszczowi; adnotacja o dyspensie papieskiej powinna znajdować się również w księdze chrztu, w księdze małżeńskiej, a także na dokumencie - metryce chrztu.

o. Arkadiusz Czaja OFM

List do Ojca Świętego

Kochany Ojciec Święty!

Pragnę odpisać Ci na Twój list, Ojciec Święty, który napisał do nas w grudniu 1994 roku.

Odszedłeś od nas do Domu naszego Ojca w niebie. Na pewno wszystko widzisz i wiesz o nas. Jednak tak na wszelki wypadek chcę zaznaczyć, że religii uczy nas przemiła siostra Mateusza, która wręczyła nam Twoje listy, Ojciec Święty i zachęciła do odpisania. Mam jednak problem! Do jakiej skrzynki ten list wrzucić? Żartuję, bo Ty, Ojciec Święty, też lubiłeś żartować.

Okazuje się, że ja również bardzo czekam na Święta Bożego Narodzenia. Te święta mają niezwykle, tajemniczy

i rodzinny klimat. W domu choinka z kolorowymi światłami, pyszne dania i śnieżny opłatek na wigilijnym stole. Wszyscy myślimy o małym Dzieciątku, które narodziło się 2000 lat temu. Pamiętam, że w przedszkolu był konkurs na najładniejszą stajenkę. Otrzymałam wtedy wyróżnienie i tę stajenkę mam w domu do dzisiaj. Zawsze zajmuje honorowe miejsce pod choinką. W pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia udajemy się z całą rodziną do kościoła na Mszę św. Bardzo chętnie chodzimy do kościoła, bo wiemy, że czeka tam na nas Pan Jezus. Chodzę już do III klasy do Szkoły Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego w Wejherowie. Budynek ten znajduje się blisko klasztoru. W tym kościele

jest zawsze śliczna szopka noworoczna, a kiedy wrzuci się pieniążek wszystkie figury poruszają się. Ojciec Święty, tam jest również Twoja figura, a w miejscowości, w której mieszkam, jest Twój pomnik z napisem „Totus Tuus”. Kocham święta i zawsze szczególnie gorąco modłę się w ten dzień za rodzinę. Kocham moich rodziców i rodzeństwo, dwie babcie i dziadka, bo jeden już także odszedł. Jeżeli Go zobaczysz, to powiedz mu, że go kocham i pozdrawiam.

Przypomniałeś w swoim liście, Ojciec Święty, o tym, co spotkało Małą Dziecinę Jezusa. Piszesz o przyszłej Męce Jezusa, o boleści Maryi w Wielki Piątek i jeszcze o tym, że już wkrótce Święta Rodzina będzie musiała uciekać do Egiptu przed złym Herodem. Dzisiaj też niektórzy dzieci cierpią z różnych powodów. Media podają, że są miejsca na świecie, gdzie dzieci umierają z głodu i bywają okrutnie traktowane przez dorosłych, a nawet przez bardzo bliskie osoby. Te święta są także okazją, by modlić się do Boga za te wszystkie niewinne, krzywdzone dzieci. Dowiedziałam się, że mały Jezus rósł szczęśliwy w swojej Rodzinie. Jako dwunastoletni chłopiec wraz

z Józefem i Maryją udał się do Jerozolimy, gdzie w świątyni zadawał niezwykle mądre pytania nauczycielom i kapłanom. Zrozumiałam, że to była jakby pierwsza lekcja religii. Przypominają mi się moje lekcje religii w szkole. Chętnie biorę w nich udział. Szczególnie uwielbiam, gdy siostra Mateusza czyta nam Ewangelię, a my musimy ją opowiadać własnymi słowami. Zaciekało mnie to, że Jezus w świątyni pozostał sam, bez Rodziców i nie martwił się o Nich. Gdy po trzech dniach Rodzice odnaleźli Syna i robili mu wymówki, On odpowiedział, że jest w Domu swego Ojca. W ten sposób chciał wyrazić głęboką prawdę, że jest Synem Boga. Gdy Jezus był dorosły, nauczał publicznie. Mówił: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie, nie przeszkadzajcie im”. Ogromnie kochał dzieci i zwracał uwagę, że dziecko to przykład dla dorosłego, bo

Klasa Olgi z s. Mateuszą

Olga Stolarczyk

jest proste, ufne, pełne dobroci i czystości. My wszyscy jesteśmy dziećmi Bożymi, tzn. dzieci, rodzice – wszyscy ludzie są: „Jego dziećmi przybranymi przez łaskę”.

Lubię chodzić do spowiedzi i przystępować do Komunii Św. Czuję się wtedy tak, jakby Pan Jezus zaprosił mnie na Wieczerzę. Przez całe życie będę pamiętać dzień, kiedy po raz pierwszy przyjechałam do swego serca Pana Jezusa. Wiem, że Komunię Św. przyjmują tylko Ci, którzy są ochrzczeni. Nie pamiętam dnia swojego chrztu, bo byłam wtedy malutka i miałam zaledwie kilka miesięcy natomiast doskonale pamiętam chrzest mojej młodszej siostry Ani.

Piszesz, Ojczye Święty, że dzieci są bliskie Panu Bogu i Matce Bożej. To Matka Boska ukazywała się dzieciom – z Lourdes, z La Salette, z Fatimy. Mówiła im o ważnych sprawach z życia Kościoła i całej ludzkości. Pan Jezus oczekuje modlitwy dzieci. Dowiedziałam się, że modlitwa dziecka ma wielką moc. Ojczye Święty, oczekujesz naszej modlitwy za biedne dzieci i rodziny, o pokój na świecie i zgodę między narodami.

Na koniec, Ojczye Święty, wspominam znów Święta Bożego Narodzenia, które tak bardzo kocham. Śpiewamy kolędy, chwając imię Pana. Miłujemy się wszyscy, gdyż wiemy, że Bóg też nas miłuje. Zrozumiałam, że miłość musi się rozszerzyć na cały świat, na wszystkich ludzi, objąć tych radosnych i bardzo smutnych, tych zdrowych i tych cierpiących. Wierzę, że Boża Dziecina błogosławi w te piękne święta nam wszystkim, całej ludzkości, całemu światu!

Serdecznie pozdrawiam Cię, Ojczye Święty, zapewniam o mojej modlitwie i o mojej pamięci.

Olga Stolarczyk

bEZ sLOGANU2

**PROGRAM VIDEO
5 minut !!!**

**W każdy czwartek nowy
odcinek na stronie:**

www.franciszkanie.net

Zdjęcia ilustrujące *Franciszkański Świat* - jeśli nie są podpisane - to pozostają bez związku z treścią artykułów; nie odnoszą się do osób, sytuacji ani autorów tekstów. Są „przypadkowe”, pochodzą z archiwum redakcji lub od zaprzyjaźnionych osób. Na okładce: zdjęcie z pantomimy „Boże Narodzenie” .

Przypominamy, że zasadą prenumeraty *Franciszkańskiego Świata* jest wcześniejsze zgłoszenie chęci jego otrzymywania. Można to uczynić listownie, telefonicznie lub pocztą elektroniczną.

- do użytku wewnętrznego -

Franciszkański Świat - pismo Franciszkańskiego Duszpasterstwa Młodzieży prowincji św. Franciszka z Asyżu. Twórcami są bracia i ojcowie z Zakonu Braci Mniejszych oraz czytelnicy *Franciszkańskiego Świata*. Adres korespondencji: Klasztor Franciszkanów ul. Sądowa 5 a, 87 - 300 Brodnica; e-mail: fs@franciszkanie.net Osobą odpowiedzialną za całokształt pisma jest o. Sylwester Brzeziński OFM. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i poprawiania nadesłanych materiałów.

www.franciszkanie.net

**Zobacz,
co się u nas
dzieje.**

Zapraszamy!!!